

Boekbespreking

LANDBOUWVERSLAG 1933.

Het „Verslag over den Landbouw in Nederland over 1933”, welke publicatie door verschillende omstandigheden nog eenigermate werd vertraagd, is thans, verschenen.

In dit verslag is door de Directie van den Landbouw een overzicht gegeven van den toestand van den akkerbouw, van de verschillende onderdeelen der veehouderij, van de zuivelproductie en van de verschillende takken van den tuinbouw, waarbij bijzondere aandacht is besteed aan den handel en uitvoer der verschillende producten. Tevens bevat de publicatie gegevens omtrent de werkzaamheden op het gebied van ontwatering, ontginning en ruilverkaveling, alsmede omtrent de uitkomsten van den boschbouw. Verder is een beknopt overzicht gegeven met betrekking tot den stand van het vereenigingsleven in land- en tuinbouw, terwijl een afzonderlijk hoofdstuk is gewijd aan den economischen toestand van den landbouw. Vervolgens is wederom een beknopt overzicht gegeven van de door de Regeering getroffen maatregelen in verband met de landbouwcrisis, terwijl een korte beschouwing is gewijd aan de Landbouw-Crisiswet 1933.

Het tabellarisch gedeelte van het verslag is in hoofdzaak gelijk aan dat van vorige jaren.

Onder het hoofdstuk „Ontginningen en Boschcultuur” vinden we vermeld, dat in 1931, 1932 en 1933 resp. tot bosch ontgonnen werden 880, 895 en 1632 ha. Deze cijfers kunnen niet juist zijn, aangezien volgens de verslagen van het Staatsboschbeheer alleen door dien dienst en door de gemeenten met rentelooze voorschotten reeds resp. 1129, 1328 en 1838 ha werden beboscht. Hieronder vallen dus nog niet de bebosschingen door particulieren (Ned. Heide Mij., e.a.) en die in werkverschaffing zijn aangelegd.

In 1933 was de aantasting door schot ernstiger dan in vorige jaren.

De financieele opbrengsten der dunningen waren, tengevolge van de buitengewoon lage houtprijzen nog geringer dan in 1932. Over het algemeen was de handel in inlandsch hout in het verslagjaar buitengewoon slecht. Dit geldt vooral voor de voor den handel in het binnenland, belangrijke loofhoutsoorten, als beuk, iep, populier en wilg en eveneens voor alle naaldhoutsoorten. De eenige houtsoort, waarvan de prijs niet lager was dan in 1932, was het eikenhout. Beukenhout was zoo goed als onverkoopbaar en werd dientengevolge weinig gekapt. Populieren en wilgen daalden 20 à 25 % in prijs.

De prijzen van mijnhout, het belangrijkste onzer boschbouwproductie, daalden van f 1.75 in 1932 tot f 1.25 per m³ in 1933.

Tengevolge van den grooten invoer van buitenlandsch paalhout tegen ongekend lage prijzen, bleek naar inlandsche palen vrijwel geen vraag te bestaan. Hetzelfde was het geval met zaaghout. Alleen door de Waterstaat-directies voor de Twente-kanalen en het Merwede-kanaal werd een vrij belangrijke hoeveelheid inlandsche palen gebezigd, waardoor de sterk overvoerde markt althans eenigermate werd ontlast.

Voor het griendhout bleef de toestand eveneens nog steeds ongunstig.

Het Landbouwverslag is voor den prijs van f 1.— verkrijgbaar bij de Algemeene Landsdrukkerij te 's-Gravenhage en kan eveneens worden besteld bij de plaatselijke postkantoren.

t. W.